

NEUVOSTON DIREKTIIVI 1999/32/EY,

annettu 26 päivänä huhtikuuta 1999,

tiettyjen nestemäisten polttoaineiden rikkipitoisuuden vähentämisestä ja direktiivin 93/12/ETY muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 130 s artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,toimii perustamissopimuksen 189 c artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen ⁽³⁾,

sekä katsoo, että

- (1) perustamissopimuksen 130 r artiklan periaatteisiin perustuvilla, yhteisön ympäristöä koskevissa toimintaohjelmissa ja erityisesti viidennessä ympäristöä koskevassa toimintaohjelmassa ⁽⁴⁾ vahvistetuilla yhteisön ympäristöpolitiikan tavoitteilla ja periaatteilla pyritään erityisesti varmistamaan kaikkien ihmisten tehokas suojele rikkidioksidipäästöjen tunnetuilta terveysvaaroilta ja suojelemaan ympäristöä huolehtimalla siitä, ettei rikkilaskeuma ylitä kriittistä kuormitusta ja kriittisiä pitoisuusrajoja,
- (2) perustamissopimuksen 129 artiklassa määrätään, että terveyden suojelua koskevat vaatimukset kuuluvat osana yhteisön muuhun politiikkaan; perustamissopimuksen 3 artiklan o alakohdassa määrätään myös, että yhteisön toimintaan sisältyy myötävaikuttaminen korkean terveyden suojelun tason saavuttamiseen,
- (3) rikkidioksidipäästöt vaikuttavat osaltaan merkittävästi happamoitumisongelman syntyyn yhteisössä; rikkidioksidi vaikuttaa myös suoraan ihmisten terveyteen ja ympäristöön,
- (4) happamoituminen ja ilmakehän rikkidioksidi vahingoittavat herkkiä ekosysteemejä, vähentävät biologista monimuotoisuutta ja ympäristön virkistysarvoa sekä heikentävät viljantuotantoa ja metsien kasvua; kaupungeissa happosade voi aiheuttaa huomattavaa vahinkoa rakennuksille ja rakennuskulttuuriperinnölle; rikkidioksidi voi myös vaikuttaa merkittävästi ihmisten terveyteen erityisesti hengitystiesairauksista kärsivissä väestöryhmissä,

(5) happamoituminen on valtioiden rajat ylittävä ilmiö, joka vaatii niin yhteisön kuin myös kansallisia tai paikallisia ratkaisuja,

(6) rikkidioksidipäästöt myötävaikuttavat hiukkasten muodostumiseen ilmakehässä,

(7) yhteisö ja yksittäiset jäsenvaltiot ovat valtiosta toiseen tapahtuvaa ilman epäpuhtauksien kaukokulkeutumista koskevan YK:n Euroopan talouskomission yleissopimuksen osapuolia; rikkidioksidin aiheuttamien ilman epäpuhtauksien valtiosta toiseen kulkeutumista koskevan YK:n Euroopan talouskomission toisen pöytäkirjan mukaan sopimuspuolten olisi vähennettävä rikkidioksidipäästöjen ensimmäisessä pöytäkirjassa sovitut 30 prosenttia tai enemmän; YK:n Euroopan talouskomission toisen pöytäkirjan lähtökohtana on, että kuormitus- ja pitoisuusrajat ylittyvät jatkuvasti tietyillä herkillä alueilla, ja että tarvitaan lisätoimia rikkidioksidipäästöjen vähentämiseksi, jos aiotaan saavuttaa viidennen ympäristöä koskevan toimintaohjelman tavoitteet; sopimuspuolten olisi siksi edelleen vähennettävä huomattavasti rikkidioksidipäästöjä,

(8) luonnostaan pieninä määrinä öljyssä ja kivihiilessä esiintyvän rikin on vuosikymmeniä tiedetty olevan huomattavan rikkidioksidipäästöjen lähde, joka aiheuttaa happosateita ja on yksi merkittävimmistä useiden kaupunki- ja teollisuusalueiden ilman pilaantumisen syistä,

(9) komissio on äskettäin julkaissut tiedonannon kustannustehokkaasta strategiasta happamoitumisen torjumiseksi yhteisössä; tiettyjen nestemäisten polttoaineiden palamisesta peräisin olevien rikkidioksidipäästöjen vähentämisen todettiin olevan erottamaton osa tätä kustannustehokasta strategiaa; yhteisö tunnustaa toimenpiteiden olevan tarpeen kaikkien muidenkin polttoaineiden osalta,

(10) tutkimukset ovat osoittaneet, että hyöty tämän direktiivin mukaisella polttoaineiden rikkipitoisuuden alentamisella aikaan saatavasta rikkipäästöjen vähentämisestä on usein huomattavasti suurempi kuin teollisuudelle koituvaksi arvioidut kustannukset; nestemäisten polttoaineiden rikkipitoisuuden alentamiseen tarvittavaa teknologiaa on jo saatavilla ja se on yleisessä käytössä,

⁽¹⁾ EYVL C 190, 21.6.1997, s. 9 ja

EYVL C 259, 18.8.1998, s. 5.

⁽²⁾ EYVL C 355, 21.11.1997, s. 1.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 13. toukokuuta 1998 (EYVL C 167, 1.6.1998, s. 111), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 6. lokakuuta 1998 (EYVL C 364, 25.11.1998, s. 20), ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 9. helmikuuta 1999 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ EYVL C 138, 17.5.1993, s. 5.

- (11) perustamissopimuksen 3 b artiklassa tarkoitetun toissijaisuusperiaatteen ja suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tavoitetta tiettyjen nestemäisten polttoaineiden palamisesta syntyvien rikkidioksidipäästöjen vähentämisestä ei voida saavuttaa tehokkaasti, jos jäsenvaltiot toimivat erikseen; erillinen toiminta ei takaa halutun tavoitteen saavuttamista, sen vaikutukset saattavat olla kielteisiä ja sen aiheuttaa huomattavaa epävarmuutta kyseisillä polttoainemarkkinoilla; rikkidioksidipäästöjen vähentämiseksi koko yhteisön alueella on tehokkaampaa toimia yhteisön tasolla; tässä direktiivissä rajoitetaan ainoastaan antamaan vähimmäisvaatimukset toivotun tavoitteen saavuttamiseksi,
- (12) tiettyjen nestemäisten polttoaineiden rikkipitoisuudesta 23 päivänä maaliskuuta 1993 annetussa neuvoston direktiivissä 93/12/ETY⁽¹⁾ komissiota kehoitettiin antamaan neuvostolle ehdotus, jossa määrätään kaasuöljyn rikkipitoisuudelle alemmat raja-arvot ja ilma-aluksissa käytettävälle kerosiinille uudet raja-arvot; olisi aiheellista vahvistaa muiden nestemäisten polttoaineiden, erityisesti raskaiden polttoöljyjen, bunkkeripolttoöljyjen, meriliikenteessä käytettävien kaasuöljyjen ja kaasuöljyjen kustannustehokkuustutkimuksiin perustuvat rikkipitoisuuden raja-arvot,
- (13) perustamissopimuksen 130 t artiklan mukaisesti tämä direktiivi ei estäisi jäsenvaltioita pitämästä voimassa tai toteuttamasta tiukempia suojatoimenpiteitä; tällaisten toimenpiteiden on oltava sopusoinnussa perustamissopimuksen kanssa ja niistä on ilmoitettava komissiolle,
- (14) ennen kuin jäsenvaltio ottaa käyttöön tiukempia suojatoimenpiteitä, sen on ilmoitettava suunnitellut toimenpiteet komissiolle teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 28 päivänä maaliskuuta 1983 annetussa neuvoston direktiivissä 83/189/ETY⁽²⁾ säädetyn menettelyn mukaisesti,
- (15) asetettaessa raskaan polttoöljyn rikkipitoisuuden rajaa on aiheellista säätää niitä jäsenvaltioita ja alueita koskevista poikkeuksista, joissa ympäristöolosuhteet sen sallivat,
- (16) kun raskaan polttoöljyn rikkipitoisuudelle vahvistetaan raja-arvot on myös aiheellista säätää poikkeusluvasta sen käyttöön polttolaitoksissa, jotka täyttävät tiettyjen suurista polttolaitoksista ilmaan pääsevien epäpuhtauspäästöjen rajoittamisesta 24 päivänä marraskuuta 1988 annetussa neuvoston direktiivissä 88/609/ETY⁽³⁾, vahvistettuja päästörajajoja koskevat vaatimukset; ottaen huomioon direktiivin 88/609/ETY tulevan tarkistuksen tiettyjä tämän direktiivin säännöksiä voi olla tarpeen tarkastella ja tarvittaessa muuttaa,
- (17) tämän direktiivin 3 artiklan 3 kohdan i alakohdan c alakohdan soveltamisalan ulkopuolelle jäävien jalostamojen polttolaitosten keskimääräiset rikkidioksidipäästöt eivät ylittä direktiivissä 88/609/ETY tai jossakin sen tulevassa tarkistuksessa asetettuja rajoja; jäsenvaltioiden on tätä direktiiviä soveltaessaan pidettävä mielessä, että muilla kuin 2 artiklassa tarkoitetuilla polttoaineilla korvaamisesta ei saisi aiheutua happamoittavien pilaavien aineiden päästöjen lisääntymistä,
- (18) direktiivillä 93/12/ETY on jo vahvistettu kaasuöljyjen rikkipitoisuuden 0,2 prosentin raja-arvo; kyseinen raja-arvo olisi muutettava 0,1 prosentiksi tammikuun 1 päivään 2008 mennessä,
- (19) Itävalle ja Suomelle on vuoden 1994 liittymisasiakirjan mukaisesti myönnetty neuvoston direktiivin 93/12/ETY kaasuöljyn rikkipitoisuutta koskevasta säännöksestä poikkeus neljän vuoden ajaksi liittymispäivästä,
- (20) meriliikenteessä aluksissa käytettävien kaasuöljyjen rikkipitoisuuden osalta saattaa 0,2 prosentin raja-arvon (vuodesta 2000 alkaen) ja 0,1 prosentin raja-arvon (vuodesta 2008 alkaen) käyttöönotto aiheuttaa teknisiä ja taloudellisia ongelmia Kreikalle kaikkialla sen alueella samoin kuin Espanjalle Kanariansaarten osalta, Ranskalle sen merentakaisien departementtien osalta sekä Portugalille Madeiran ja Azorien osalta; määräaikaisen poikkeuksen myöntäminen Kreikalle, Kanariansaarille, Ranskan merentakaisille departementteille sekä Madeiralle ja Azoreille ei pitäisi vaikuttaa kielteisesti meriliikenteessä käytettäväksi tarkoitetun kaasuöljyn markkinoihin, koska Kreikasta, Kanariansaarilta, Ranskan merentakaisista departementeista ja Madeiralta sekä Azoreilta muihin jäsenvaltioihin vietävän, meriliikenteessä käytettävän kaasuöljyn on täytettävä maahantuovassa jäsenvaltiossa voimassa olevat vaatimukset; Kreikalle, Kanariansaarille, Ranskan merentakaisille departementteille sekä Madeiralle ja Azoreille olisi siten myönnettävä poikkeus meriliikenteessä käytetyn kaasuöljyn rikkipitoisuudelle asetettavista painoprosentteina ilmaistuista raja-arvoista,

⁽¹⁾ EYVL L 74, 27.3.1993, s. 81.

⁽²⁾ EYVL L 109, 26.4.1983, s. 8, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 96/139/EY (EYVL L 32, 10.2.1996, s. 31).

⁽³⁾ EYVL L 336, 7.12.1988, s. 1, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 94/66/EY (EYVL L 337, 24.12.1994, s. 83).

- (21) erittäin rikkipitoisten bunkkeripolttoöljyjen palamisesta aiheutuvat laivaliikenteen rikkipäästöt lisäävät rikkidioksidin aiheuttamaa ilman pilaantumista ja happamoitumisongelmia; yhteisö puoltaa rikin oksidien päästöille alttiiden alueiden tehokkaampaa suojelua ja bunkkeripolttoöljyn yleisen raja-arvon alentamista (nykyisestä 4,5 prosentista) Kansainvälisessä merenkulkujärjestössä (IMO) meneillään olevissa ja tulevista MARPOL-yleissopimusta koskeissa neuvotteluissa; olisi jatkettava yhteisön aloitteita, joilla pyritään julistamaan Pohjanmeri ja Englannin kanaali erityiseksi alhaisten rikin oksidien päästöjen valvonta-alueeksi,
- (22) tarvitaan perusteellisempaa tutkimusta happamoitumisen vaikutuksia ekosysteemeihin ja ihmisen elimistöön; yhteisö tukee tällaista tutkimusta tutkimuksen viidennen puiteohjelman yhteydessä (¹),
- (23) komissio voi myöntää luvan soveltaa korkeampia raja-arvoja jäsenvaltion alueella, silloin kun raakaöljyn, raakaöljytuotteiden tai muiden hiilivetysten toimitukset keskeytyvät,
- (24) jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön asianmukaiset menetelmät direktiivin säännösten noudattamisen valvomiseksi; komissiolle olisi toimitettava kertomukset nestemäisten polttoaineiden rikkipitoisuudesta, ja
- (25) selkeyden vuoksi on tarpeen muuttaa direktiiviä 93/12/ETY,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tarkoitus ja soveltamisala

1. Tämän direktiivin tarkoituksena on tiettyntyyppisten nestemäisten polttoaineiden palamisesta aiheutuvien rikkidioksidipäästöjen vähentäminen ja siten tällaisten ihmisille ja ympäristölle vahingollisten päästöjen vaikutusten vähentäminen.

2. Tiettyjen raakaöljystä saatavien nestemäisten polttoaineiden palamisesta aiheutuvien rikkidioksidipäästöjen vähentäminen on toteutettava vahvistamalla tällaisten polttoaineiden rikkipitoisuudelle raja-arvot edellytykseksi niiden käytölle yhteisön alueella.

Tässä direktiivissä vahvistettuja raakaöljystä saatavien tiettyjen nestemäisten polttoaineiden rikkipitoisuuden raja-arvoja ei kuitenkaan sovelleta:

- a) — merialuksissa käytettävään raakaöljystä saatavaan nestemäiseen polttoaineeseen lukuun ottamatta 2 artiklan 3 kohdassa määriteltyjä polttoaineita,

— meriliikenteessä käytettävään kaasuöljyyn kolmannen maan ja jäsenvaltion välisen rajan ylittävissä aluksissa;

b) ennen lopullista polttamista käsiteltäviksi tarkoitettuihin polttoaineisiin;

c) öljynjalostusteollisuudessa jalostettaviin polttoaineisiin.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

1) ”raskaalla polttoöljyllä”

— CN-koodeihin 2710 00 71 – 2710 00 78 kuuluvaa raakaöljystä saatua nestemäistä polttoainetta

tai

— raakaöljystä saatua nestemäistä polttoainetta, lukuun ottamatta jäljempänä 2 ja 3 kohdassa määriteltä kaasuöljyä, joka tislautuvuutensa perusteella luetaan polttoaineena käytettäväksi tarkoitettuihin raskaisiin öljyihin ja josta vähemmän kuin 65 tilavuusprosenttia, mukaan lukien hävikki, tislautuu 250 °C:ssa ASTM D86 -menetelmällä. Jos tislautuvuutta ei ole mahdollista määrittää ASTM D86 -menetelmällä, öljytuote luokitellaan niin ikään raskaisiin polttoöljyihin;

2) ”kaasuöljyllä”

— CN-koodiin 2710 00 67 tai 2710 00 68 kuuluvaa raakaöljystä saatua nestemäistä polttoainetta

tai

— raakaöljystä saatua nestemäistä polttoainetta, joka tislautuvuutensa perusteella luetaan polttoaineena käytettäväksi tarkoitettuihin keskisileisiin ja josta vähintään 85 tilavuusprosenttia, mukaan lukien hävikki, tislautuu 350 °C:ssa ASTM D86 -menetelmällä.

Bensiinin ja dieselpolttoaineiden laadusta ja neuvoston direktiivin 93/12/ETY muuttamisesta 13 päivänä lokakuuta 1998, annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/70/EY (²) 2 artiklan 2 kohdassa määritelty dieselpolttoaineet eivät kuulu tämän määritelmän piiriin. Myöskään liikkuvissa työ koneissa ja maataloustraktoreissa käytettävät polttoaineet eivät kuulu tämän määritelmän piiriin;

3) ”meriliikenteessä käytettävänä kaasuöljyllä” polttoaineita, jotka on tarkoitettu käytettäväksi merialuksissa ja jotka ovat 2 kohdan määritelmän mukaisia tai joiden viskositeetti tai tiheys on ISO 8217:n (1996) taulukossa 1 olevan meriliikenteessä käytettävien tseiden viskositeetin tai tiheyden määritelmän mukainen;

(¹) EYVL L 26, 1.2.1999, s. 1.

(²) EYVL L 350, 28.12.1998, s. 58.

- 4) "ASTM-menetelmällä" menetelmiä, jotka American Society for Testing and Materials on antanut raakaöljyn ja voiteluöljyjen standardimääritelmistä ja eritelmistä vuoden 1976 painoksessa;
- 5) "polttolaitoksella" teknistä laitteistoa, jossa polttoaineita hapetetaan näin syntyvän lämmön käyttämiseksi;
- 6) "kriittisellä kuormituksella" yhden tai useamman epäpuhtauden arvioitua määrää, jonka alapuolella ei nykytietojen mukaan ympäristön herkille osille aiheudu merkittäviä haitallisia vaikutuksia.

3 artikla

Raskaan polttoöljyn enimmäisrikkipitoisuus

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niiden alueella ei 1 päivästä tammikuuta 2003 käytetä raskaita polttoöljyjä, joiden rikkipitoisuus on suurempi kuin 1,00 painoprosenttia.
2. Edellyttäen, että direktiivissä 80/779/ETY⁽¹⁾ tai muussa yhteisön lainsäädännössä, jolla kumotaan ja korvataan kyseiset standardit, vahvistettuja ilman laatua koskevia standardeja ja muita yhteisön säännöksiä noudatetaan rikkidioksidin osalta, eivätkä päästöt vaikuta kriittisen kuormituksen ylittymiseen missään jäsenvaltiossa, jäsenvaltio voi myöntää koko alueellaan tai osalla sitä luvan käyttää raskaita polttoöljyjä, joiden rikkipitoisuus on 1,00–3,00 painoprosenttia. Tällainen lupa on voimassa vain niin kauan kuin jäsenvaltion päästöt eivät myötävaikuta kriittisen kuormituksen ylittymiseen missään jäsenvaltiossa.
3. i) Jollei toimivaltaisten viranomaisten harjoittamasta päästöjen aiheellisesta seurannasta muuta johdu, 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta raskaisiin polttoöljyihin, joita käytetään
 - a) direktiivin 88/609/ETY soveltamisalaan kuuluvissa polttolaitoksissa, joita pidetään kyseisen direktiivin 2 artiklan 9 alakohdassa olevan määritelmän mukaisina uusina laitoksina ja joissa noudatetaan kyseisen direktiivin 4 artiklassa ja liitteessä IV vahvistettuja rikkidioksidipäästörajoja;
 - b) muissa kuin a alakohdan piirin kuuluvissa polttolaitoksissa, jos laitoksen rikkidioksidipäästöt ovat enintään 1 700 mg/Nm³ savukaasujen happipitoisuuden ollessa 3 tilavuusprosenttia kuiva-aineesta;

- c) jalostamoissa, jos rikkidioksidipäästöjen kuukauden keskiarvo jalostamon kaikkien laitosten osalta lukuun ottamatta polttolaitoksia, jotka kuuluvat a alakohdan soveltamisalaan, riippumatta polttoainetyypistä ja polttoaineyhdistelmästä on pienempi kuin kunkin jäsenvaltion asettama raja-arvo, joka saa olla enintään 1 700 mg/Nm³.

- ii) Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, ettei 1 kohdassa tarkoitettua rikkipitoisempaa raskasta polttoöljyä käytävää polttolaitosta käytetä ilman toimivaltaisen viranomaisen myöntämää lupaa, jossa päästöraajat yksilöidään.

4. Jos direktiiviin 88/609/ETY mahdollisesti tehtävät muutokset sitä edellyttävät, 3 kohdan säännöksiä tarkastellaan ja muutetaan tarvittaessa.

5. Jos jäsenvaltio käyttää 2 kohdan mukaisia mahdollisuuksia, sen on ilmoitettava tästä 12 kuukautta ennen komissiolle ja yleisölle. Komissiolle on toimitettava riittävät tiedot, jotta se voi arvioida, noudatetaanko 2 kohdassa mainittuja perusteita. Komissio ilmoittaa asiasta muille jäsenvaltioille.

Komissio tutkii ehdotetut toimet kuuden kuukauden kuluessa siitä päivästä, jolloin se on saanut jäsenvaltiolta tiedon, ja tekee päätöksen 9 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen sekä ilmoittaa päätöksensä jäsenvaltioille. Tätä päätöstä tarkistetaan kahdeksan vuoden välein niiden tietojen perusteella, jotka asianomaiset jäsenvaltiot toimittavat komissiolle 9 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

4 artikla

Kaasuöljyn enimmäisrikkipitoisuus

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niiden alueella ei käytetä kaasuöljyjä, mukaan lukien meriliikenteessä käytettävät kaasuöljyt
 - 1 päivästä heinäkuuta 2000 alkaen, jos näiden öljyjen rikkipitoisuus on suurempi kuin 0,20 painoprosenttia,
 - 1 päivästä tammikuuta 2008 alkaen, jos näiden öljyjen rikkipitoisuus on suurempi kuin 0,10 painoprosenttia.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, Espanja saa antaa Kanariansaarten osalta, Ranska Ranskan merentakaisen departementtien osalta, Kreikka koko sen alueen tai joidenkin sen osien osalta ja Portugali Madeiran ja Azorien osalta luvan käyttää meriliikenteessä kaasuöljyjä, joiden rikkipitoisuus ylittää 1 kohdassa vahvistetut rajat.

⁽¹⁾ EYVL L 229, 30.8.1980, s. 30, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 91/692/ETY (EYVL L 377, 31.12.1991, s. 48).

3. Jos direktiivissä 80/779/ETY tai muussa yhteisön lainsäädännössä, jolla kumotaan ja korvataan kyseiset standardit, vahvistettuja ilman laatua koskevia standardeja ja muita asiaa koskevia yhteisön säännöksiä noudatetaan rikkidioksidin osalta, eivätkä päästöt myötävaikuta kriittisen kuormituksen ylittymiseen missään jäsenvaltiossa, jäsenvaltio voi myöntää koko alueellaan tai osalla sitä luvan käyttää dieselöljyjä, joiden rikkipitoisuus on 0,10–0,20 painoprosenttia. Tällainen lupa on voimassa vain niin kauan kuin jäsenvaltion päästöt eivät myötävaikuta kriittisen kuormituksen ylittymiseen missään jäsenvaltiossa ja enintään 1 päivään tammikuuta 2013.

4. Jos jäsenvaltio käyttää 3 kohdan mukaisia mahdollisuuksia, sen on ilmoitettava tästä 12 kuukautta ennen komissiolle ja yleisölle. Komissiolle on toimitettava riittävät tiedot, jotta se voi arvioida, noudatetaanko 3 kohdassa mainittuja perusteita. Komissio ilmoittaa asiasta muille jäsenvaltioille.

Komissio tutkii ehdotetut toimet kuuden kuukauden kuluessa siitä päivästä, jolloin se on saanut jäsenvaltiolta tiedon, ja tekee päätöksensä 9 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen sekä ilmoittaa päätöksensä jäsenvaltioille.

5 artikla

Muutokset polttoaineiden toimituksissa

Jos jäsenvaltiolle raakaöljyn, öljytuotteiden tai muiden hiilivetyjen toimituksissa tapahtuneen äkillisen muutoksen vuoksi tulee vaikeaksi soveltaa 3 ja 4 artiklassa tarkoitettuja enimmäisrikkipitoisuuden raja-arvoja, jäsenvaltion on ilmoitettava tästä komissiolle. Komissio voi antaa luvan korkeamman raja-arvon soveltamiseen kyseisen jäsenvaltion alueella enintään kuudeksi kuukaudeksi; sen on annettava päätöksensä tiedoksi neuvostolle ja jäsenvaltioille. Mikä tahansa jäsenvaltio saa kuukauden kuluessa saattaa asian neuvoston käsiteltäväksi. Neuvosto voi määräenemmistöllä kahden kuukauden kuluessa päättää toisin.

6 artikla

Näytteidenotto ja analyysi

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet tarkastaakseen näytteiden perusteella, että käytettyjen polttoaineiden rikkipitoisuus on 3 ja 4 artiklan mukainen. Näytteidenotto on aloitettava kuuden kuukauden kuluessa päivästä, jona vastaava polttoaineen enimmäisrikkipitoisuutta koskeva raja-arvo tulee voimaan. Näytteitä on otettava riittävän tiheään ja siten, että ne ovat tutkittavan polttoaineen osalta edustavia.

2. Rikkipitoisuuden määrittämisessä käytettäväksi vertailumenetelmäksi vahvistetaan:

- a) raskaalle polttoöljylle ja meriliikenteessä käytettävälle kaasuöljylle ISO 8754:ssä (1992) ja PrEN ISO 14596:ssa määritelty menetelmä;
- b) kaasuöljylle EN 24260:ssa (1987), ISO 8754:ssä (1992) ja PrEN ISO 14596:ssa määritelty menetelmä.

Välitysratkaisumenetelmänä on PrEN ISO 14596. Käytettyjen kaasuöljyjen rikkipitoisuuden todentamiseksi tehdyistä tutkimuksista saatujen tulosten tilastollinen tulkinta on suoritettava ISO 4259 -standardin (1992) mukaisesti.

7 artikla

Kertomukset ja tarkistaminen

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään kunkin vuoden kesäkuun 30 päivänä artiklan mukaisesti suoritettun näytteenoton ja analyysien tulosten perusteella lyhyt kertomus tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien ja edellisen kalenterivuoden aikana niiden alueella käytössä olleiden nestemäisten polttoaineiden rikkipitoisuudesta. Tähän kertomukseen on sisällytettävä yhteenveto 3 artiklan 3 kohdan nojalla myönnettyistä poikkeuksista.

2. Komissio antaa 31 päivään joulukuuta 2006 mennessä muun muassa 1 kohdan mukaisesti jätettyjen vuosikertomusten sekä ilman laadussa ja happamoitumisessa havaitun kehityksen perusteella kertomuksen neuvostolle ja Euroopan parlamentille. Komissio voi liittää tähän kertomukseen ehdotuksia tämän direktiivin ja erityisesti kullekin polttoaineluokalle vahvistettujen raja-arvojen muuttamiseksi sekä 3 artiklan 2 ja 3 kohdan sekä 4 artiklan 2 ja 3 kohdan nojalla myönnettäviksi poikkeuksiksi.

3. Komissio tutkii, mihin toimiin voitaisiin ryhtyä muiden kuin 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen meriliikenteessä käytettävien polttoaineiden palamisesta aiheutuvan happamoitumisen vähentämiseksi, ja antaa tarvittaessa ehdotuksen vuoden 2000 loppuun mennessä.

8 artikla

Direktiivin 93/12/ETY muuttaminen

1. Muutetaan direktiivi 93/12/ETY seuraavasti:

- a) Poistetaan 1 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 2 kohta;

- b) Poistetaan 2 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta ja 3 kohta;
- c) Poistetaan 3 ja 4 artikla.

2. Mitä 1 kohdassa säädetään, sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2000.

9 artikla

Neuvoa-antava komitea

Komissiota avustaa neuvoa-antava komitea, jossa on jäsenvaltioiden edustajat ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa, tarvittaessa äänestettyään, lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan.

Lausunto merkitään pöytäkirjaan; lisäksi jokaisella jäsenvaltiolla on oikeus pyytää, että sen kanta merkitään pöytäkirjaan.

Komission on, niin suurelta osin kuin mahdollista, otettava huomioon komitean lausunto. Sen on ilmoitettava, millä tavoin lausunto on otettu huomioon.

10 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 1 päivään heinäkuuta 2000 mennessä. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettua kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

11 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on vahvistettava seuraamukset, joita sovelletaan tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen. Vahvistettujen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja vakuuttavia.

12 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

13 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 26 päivänä huhtikuuta 1999.

Neuvoston puolesta

J. FISCHER

Puheenjohtaja